

Tábor Ádám

A tabáni Nap*

Pest: vers Buda: költészet
50 éve süt rám itt a Tabánban a nap
a Tabán és a Naphegy nekem egy tájegység két fele
a Tabán volt a természet maga szülőhelyemmel szemközt
karnyújtásnyira
a felrobbantott híd miatt mégis egy másik világ
gyerekkori kirándulásaink célpontja amelyet csak nagy kerülővel
többszöri átszállással értünk el
lehevertünk egy domboldalon labdázunk és rohangásztunk

felső tagozatosként a Gellérthegy oldalába jártunk focizni
én voltam a leggyengébb játékos de a többiek mindig hívtak és bíztattak
igaz egyszer amikor páratlanul voltunk mindkét fél inkább az egy gól
előnyt akarta „legyen veletek a Kistábor” felkiáltással

Pest: vers Buda: költészet
tizennyolc évesen a Gellérthegyen csókoltam esténként mármint
csókoltunk
később lányok és fiúk együtt mentünk át hétvégenként a már felépült
Erzsébet hídon a Naphegyre
amikor a Gellérthegy felől a Hegyalja út menti régi pályánknál
kibukkantunk mindig megdobbant a szívem
és utána is még húsz évig ha arra jártam

majd itt a tabáni betonpályán futballoztunk minden szombaton
Eörsi félelmetesen rombolt Halász Péter hatalmas indításokkal hozta
helyzetbe Bálint Pistit aki egyszer a kiskapu helyett a
szemüvegemet találta el de Donáth Péter a szemközti
műtermében megragasztotta

néhány évvel azelőtt ugyanott hatalmas fehér lapokra írta a verseinket a
Szentháromság téri kiállításunk előtt
Szentjóby is kijött egy-kétszer a focit utálta a lányokkal várta a meccs
végét a fűben
egyébként épp itt ültünk aznap éjjel az Olimpiában amikor Erdéllyel
majdnem egy életre összeveszett

Tábor Ádám

Pest: vers Buda: költészet

egyszer egy barátnőmmel sétálgattam a Tabánban hosszú beszélgetésbe
merülve
a szürkületben egy nő farkaskutyái rohangásztak körülöttünk

Budára költözve Pestre jövet mindig gyönyörködve legeltettem szemem
az ötös buszból a napsütötte lankákon
éjszaka meg gyakran vártam villamosra az Erzsébet híd budai hídfőjénél
amikor 18 éve márciusban Sárát hazahoztuk a születésházból
fantasztikus fehéren virágzott egy fa a Krisztina és Attila út között

visszaköltözve Pestre újra a Tabán volt a legközelebbi zöld
sétálóhelyünk
Áronékat idehoztuk biciklizni a tenispálya fölötti közlekedési
tanpályához
az utóbbi években a Vérmezőhöz buszozok itt át hétvégenként
néhány hete meg a Várból jöttem lefelé szikrázó hóban napsütésben

Pest: vers Buda: költészet

50 éve süt rám itt a Tabánban a Költészet Napja

*Idén először rendeztünk „Április 11. a Tabánban” címmel Költészet napi zenés versfesztivált – a Merlin Színház, a Színészkamara és a Parnasszus szervezésében, az Írószövetség „áldásával”. Ezen a vasárnapon délelőtt 10 órától este 8-ig megállás nélkül száznál több zenész, színész, és költő lépett fel. Ezúton köszönöm meg a költőtársaknak, hogy jelenlétükkel, fellépésükkel vagy felolvasásra elküldött műveikkel hozzájárultak az ügy sikeréhez. Bár egész nap lógott az eső lába, a nézők mindvégig kintartottak mellettünk. És ez legalább olyan fontos; mint az írott és elektronikus sajtó kitüntető érdeklődése. A Merlin Kommandó bulizáró koncertjét követő vastaps jelezte, hogy *jövőre van mit folytatni*. Ezen leszünk. [Turczy István]